

ת"פ 54127/06/14 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד ארנולד דוידוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54127-06-14 מחלקה לחקירות שוטרים - נ'
דוידוב

בפני בעניין: כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

המאשימה

נגד

ארנולד דוידוב

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 30/12/13 במסגרת תפקידו, הוצב הנאשם במשמרת בעמדת "בית מרקחת" בחברון (להלן: "**העמדה**") יחד עם הנאשם נכחו בעמדה רס"ל אימן שמא (להלן: "**אימן**") אשר פיקד על העמדה ואייש את החדר הפנימי וכן רש"ט נתנאל אטיה שאייש את מגדל התצפית. בשעה 17:00 או בסמוך לכך, שמר הנאשם על מעוכב שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**המעוכב**"). בעת שתעודת הזהות שלו נבדקה על ידי אימן במסוף שבחדר הפנימי, הגיע לעמדה עבד קראקנה (להלן: "**עבד**"). עבד השתהה בסמוך לנאשם ולמעוכב ובתגובה הלם הנאשם בפניו של עבד במספר אגרופים. אימן אשר שמע צעקות יצא אל מחוץ לעמדה ומשראה את הנאשם מכה את עבד באגרופיו מיהר להשתלט עליו ולהפסיק את האירוע.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי ייקבע שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי יתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו, אשר יבחן בין היתר את שאלת הרשעתו. עוד הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לעתור לעונש של שלושה חודשי מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאשר עמדתה העונשית של המאשימה תבחן לאחר קבלת התסקיר, אך המאשימה הצהירה כי בכל מקרה תעתור להרשעת הנאשם וב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

תסקירי שירות מבחן

4. מתסקיר שירות מבחן עולה כי הנאשם רווק בן 21 המתגורר בבית הוריו. הנאשם השתחרר בחודש מאי עמוד 1

שנה זו מצה"ל והשתלב בקורס להשלמת 12 שנות לימוד מטעם הצבא ועד לסיום הקורס הוא בסטטוס של חייל. בנוסף החל הנאשם ללמוד באופן עצמאי לימודי תעודה במכללה בבאר שבע כטכנאי קירור. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם עובד בעבודות מזדמנות לאחר לימודיו.

קצינת המבחן סקרה את נסיבות חייו של הנאשם ומטעמי צנעת הפרט לא ארחיב בעניין. אומר רק כי עקב פגיעה של אמו הוא לא השלים 12 שנות לימוד ונאלץ לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי התגייס למג"ב ושירת כלוחם ומאז ביצוע העבירות הועבר לשרת ביחידה לוגיסטית בצה"ל העוסקת בגיוס רכבים בשעת מלחמה. הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן את הקושי שחווה עם מעברו מתפקיד לוחם במג"ב לתפקיד לוגיסטי בצה"ל, ומסר לה כי פנה באמצעות מכתבים רבים על מנת שיחזירו אתו לשרת כלוחם, אולם ללא הצלחה. קצינת המבחן שוחחה עם מפקדו של הנאשם בתפקידו האחרון וזה מסר לה כי הנאשם שרת תחת פיקודו במשך שנה וחצי. מפקדו של הנאשם סיפר לקצינת המבחן כי הנאשם חווה משבר עם מעברו לצה"ל, אך הצליח להתגבר על כך ולהתאקלם ביחידה. לדבריו מדובר בבחור דיין ומסור לעבודתו. מפקדו שלל בעיות משמעת ומסר כי מהיכרותו את הנאשם הוא אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים והאירוע מושא כתב האישום הוא נקודתי ואינו מאפיין את התנהלותו. גם המפקדת האחראית על הנאשם במסגרת תוכנית השלמת 12 שנות לימוד מסרה כי הנאשם בחור נעים הליכות, משתדל בלימודים, משקיע ומגיע באופן סדיר.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי תקף את נפגע העבירה מאחר וחש מאוים. לדבריו לפני שהוצב בעמדה בחברון הוקרנו לו במסגרת שירותו במג"ב סרטונים המתארים את התמודדות החיילים באזור חברון לרבות תיעוד של חיילי מג"ב שנפצעו באירועים חבלניים. הנאשם סיפר כי התנהלותו של נפגע העבירה, שהגיע למקום מצויד במקל יחד עם אדם נוסף והם סרבו להציג תעודת זהות, עוררה את חששו ומשכך תקף אותו.

קצינת המבחן התרשמה כי שהותו של הנאשם בחברון גרמה לו למתיחות רבה נוסף על כך קשריו הרופפים עם החייל הנוסף שהיה עמו בעמדה וההכנה שעבר טרם הגעתו לחברון, הובילו את הנאשם לתחושת חוסר ביטחון ודריכות. עוד התרשמה קצינת המבחן שהנאשם מבין כי תגובתו היתה קשה והוא הצליח לבחון אפשרויות אחרות לתגובה. קצינת המבחן סברה כי מדובר באירוע נקודתי שאינו מאפיין את אופן התנהלותו של הנאשם לא בחייו בכלל ולא במסגרת הצבאית בפרט, והוסיפה כי ניכר היה שהאירוע והשלכותיו הותירו בנאשם תחושת החמצה תסכול וכעס על מפקדיו שלא גיבו אותו.

קצינת מבחן העריכה את סיכויי הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום הנאשם. לדידה, מדובר בבחור צעיר שעל אף קשיים נקודתיים שעלו במהלך חייו הוא התאמץ לתקן ולפעול באופן שיקדם אותו. התרשמותה היתה כי הנאשם ביצע את המעשה המיוחס לו עקב גילו הצעיר בטרם הצליח לשכלל ולפתח אמפטיה כלפי הזולת. הנאשם לא ראה צורך להשתלב בטיפול וגם קצינת המבחן סברה כי נוכח כך שמדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את אורח חייו, אין מקום להתערבות טיפולית, והעריכה כי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הוא נמוך.

קצינת המבחן סברה כי יש לסייע לנאשם להמשיך את לימודיו ולהימנע מפגיעה עתידית באפשרויות תעסוקתו ובדימויו העצמי, זאת נוכח גילו הצעיר. לדבריה הנאשם נעדר עבר פלילי ושלל שימוש באלכוהול או בסמים. משכך המליצה כי בית המשפט ימנע מהרשעת הנאשם ויטיל עליו עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. כעדה מטעם ההגנה העידה הגב' דרה וולגרנטר המפקדת על הנאשם במסגרת קורס תעודת גמר תיכון מטעם הצבא. לדבריה היא מכירה את הנאשם כחודשיים והוא מצטיין בקורס. היא מסרה כי מלבד תכונות האופי הנעימות שלו והכבוד שהוא רוחש לסובבים אותו, התפתח בינה לבין הנאשם קשר אישי וחזק. לדבריה אין לה כל ספק כי הנאשם השתנה, והוסיפה כי הנאשם לא פעם הביע בפניה חרטה על מעשיו ומסר לה כי חש שפעל מתוך הגנה עצמית ועל אף שהנאשם הודה בכתב האישום לכל מעשה יש מניעים שעומדים מאחוריו.

6. באת כוח המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. לדידה במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, כאשר הראשון שבהם הוא שמירה על כבוד האדם ושלמות גופו, וזאת ללא כל הצדקה. בנוסף, פגע הנאשם בשמה הטוב של משטרת ישראל, מדינת ישראל ובחברה בכללותה כאשר ניצל את מעמדו ועשה שימוש לרעה בסמכותו כאיש חוק. באת כוח המאשימה טענה כי במקרה הנדון החמרה בעונש תביא להרתעת הרבים, שכן המסר שיוצא תחת ידו של בית המשפט מובא לידיעת כלל ציבור השוטרים. עוד הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה כי יש לתת דגש לפערי הכוחות באירוע מושא אישום זה, שכן הנאשם פגע באדם המשתתף לאוכלוסיית מיעוט וטענה כי הפסיקה קבעה שיש למצות את הדין עם שוטרים המנצלים את כוחם כנגד החלש.

באת כוח המאשימה הדגישה כי כאשר עתרה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, היא התחשבה בכך שהנאשם אדם צעיר ללא עבר פלילי אשר חסך זמן שיפוטי והודה במיוחס לו. עם זאת הדגישה כי על פי רוב כאשר מתנהל תיק כנגד שוטר הוא נעדר עבר פלילי, והוסיפה כי בתסקיר שירות המבחן לא נמצא הסבר מניח את הדעת להתנהגותו של הנאשם ולא ניתן ללמוד כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

באשר לשאלת הרשעת הנאשם, סברה ב"כ המאשימה כי המקרה הנדון לא עונה על הקריטריונים המאפשרים לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעת הנאשם, בוודאי כאשר מדובר בנאשם ששרת כשוטר. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

7. בא כוח הנאשם הלין על דברי באת כוח המאשימה. לדבריו לא ראוי כי נציגת מח"ש תדבר על המקרה של הנאשם כאל מקרה כללי של "שוטר" שפגע באדם, וזאת ללא כל התייחסות אינדיבידואלית לנאשם עצמו שהיה בן 19 בעת ביצוע המעשים ושירת באותה עת בשירות חובה.

אשר לאירוע, טען ב"כ הנאשם כי על אף שנפגע העבירה אינו מופיע ברשימת עדי התביעה והוצע לנאשם לנהל הוכחות בתיק, הוא בחר להודות בכתב האישום, וטען באוזניו כי הוא ביצע את המעשה והתבייש בו. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באירוע שאינו מאפיין את הנאשם, שארע בעמדה בחברון, מאז הנאשם עבר הליך שיקום מוצלח, הבין את חומרת המעשה, התחרט עליו והדברים באו לידי ביטוי עוד בשלב החקירה אשר במהלכה לקח הנאשם אחריות למעשיו על אף הקושי הראייתי וכך גם עשה בבית המשפט.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי לחברה יש אחריות כלפי הנאשם שנשלח בתחילת שירותו הצבאי כשהוא בן 19 בלבד, לשרת בחברון מבלי שקיבל כל הכשרה על אף המתח והרגישות שבאזור. עוד טען כי יש להתחשב בתרומתו של הנאשם לחברה אשר בחר לשרת כחייל קרבי, למרות שיכול היה להיות פטור מכך בשל מצבו המשפחתי.

באשר לשאלת הרשעתו של הנאשם, סבר בא כוחו כי הרשעה צפויה לפגוע בנאשם פגיעה קונקרטיה במספר מישורים שכן מדובר באדם צעיר מאוד שהקריטריונים שנקבעו בהלכת כתב הורחבו עם השנים כאשר מדובר בבגיר צעיר וכי בית המשפט העליון אמר את דברו על כך שהאינטרס הציבורי מחייב את שיקום הנאשם באמצעות שילובו בחברה כאדם נורמטיבי ולא להכתימו בהרשעה. לדבריו בשאלה בדבר פגיעה קונקרטיה, אין צורך להיצמד לדרישת פגיעה תעסוקתית דווקא, ומשכך ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובדרך שעבר ולאפשר לו להתחיל את חייו ללא כתם פלילי. על כן ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

8. הנאשם בדברו האחרון התייחס לכך שבאת כוח המדינה טענה כי הוא אינו התחרט על מעשיו. לדבריו כחצי שעה לאחר האירוע הוא ניגש יחד עם הקצין שלו לנפגע העבירה ולאביו והתנצל בפניהם ואף לחץ את ידם והודה בפניהם שטעה בהתנהגותו. הנאשם סיפר כי על אף הבעיות הרבות בביתו הוא נלחם על כך שיתגייס כלוחם וזאת מתוך רצון לתרום למדינה ולהמשיך בדרכם של אביו ואחיו.

מתחם העונש ההולם

9. על פי סעיף 40 ב' לחוק העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

10. הערך המוגן בבסיס עבירת התקיפה הוא הגנה על שלמות גופו של אדם. לכך מתווספים ערכים מוגנים נוספים בשל מעמדו של הנאשם כשוטר והם טוהר המידות בשירות הציבורי, שמירה על שלטון החוק והגנה על שמה הטוב של מדינת ישראל ומשטרת ישראל.

11. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בכך שהאירוע

התרחש בעת מלוי תפקידו של הנאשם כחייל בשירות סדיר וכי אין מדובר באירוע מתוכנן אלא באירוע נקודתי. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הרי שבהתאם לסעיף 40(ב)(2) לחוק מאחר ובין הצדדים התנהלו מגעים בסופם גובש הסדר שכלל את נסיבות ביצוע העבירה, הרי שלא ניתן לטעות לקיומן של נסיבות אחרות (ר' ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (מיום 14.5.15)), משכך לא ניתן לקבוע כי הנאשם פעל מתוך הגנה עצמית. יחד עם זאת בהחלט ניתן להתחשב בדברים שציינה קצינת המבחן ובתחושות שמסר לה הנאשם על ההכנה שעבר טרם הצבתו בחברון והחשש שהיה קיים בליבו, וזאת מבלי להמעיט בחומרת מעשיו, אלא מתוך הבנה שהנאשם לא פעל מתוך מניע עברייני או גזעני, או מתוך פרץ אלימות מכוער. עוד יש להתחשב בכך שמדובר בעבירה של תקיפה סתם, שכתוצאה ממנה לא נגרם לנפגע העבירה נזק פיזי, עבירה שהמחוקק קבע לצידה עונש מקסימלי של עד שנתיים מאסר שהיא במדרג חומרה נמוך של עבירות האלימות.

בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי שלצדו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ועד לשישה חודשי מאסר.

העונש המתאים

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 י"א לחוק ובמסגרת זו אתן את הדעת לנסיבות כדלהלן:

א. גילו הצעיר של הנאשם, הנאשם היה צעיר כבן 19 ועל כן יש לתת משקל משמעותי יותר לשיקולי שיקום בעניינו.

ב. הפגיעה של העונש בנאשם, אשר משלים את לימודי התיכון, לומד מקצוע ומסייע בפרנסת משפחתו.

ג. נטילת אחריות של הנאשם למעשיו, מיד לאחר המעשה, בעת חקירתו ובבית המשפט.

ד. תרומתו של הנאשם לחברה, שלמרות הקושי המשפחתי בחר להיות לוחם קרבי ואף השלים שירות צבאי מלא, למרות מעורבותו בביצוע העבירה.

ה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

13. אני סבורה כי העונש המתאים בנסיבות אלה הוא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת בהתחשב

בלקיחת האחריות, בהבעת החרטה, בחיסכון בזמן השיפוטי ובנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכך שהסיכון הנלמד ממנו הוא במדרג נמוך, כך שאין לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעת היחיד. אשר לשיקולי הרתעת הרבים, לדידי הם נסוגים במקרה זה מטעמי שיקום באשר לסוגיית העונש המתאים, ובאים לידי ביטוי בשאלת ההרשעה.

שאלת ההרשעה

14. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים על בית המשפט לבחון על פי הלכת כתב רע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** הצטברותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. על הלכה זו חזר לאחרונה כב' השופט שוהם בע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (ניתן 20.11.14) וציין כי גם אם מדובר באדם עם אישיות בלתי בשלה בתחילת חייו הבוגרים, אם לא הוצגו ראיות בדבר פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, אין לחרוג מהכלל ולהימנע מהרשעה. בהקשר זה יוער כי לדידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותי יותר.

15. העונש הקבוע לצד העבירה בה הורשע הנאשם הוא עד שנתיים מאסר, מדובר בעבירה מסוג עוון ונסיבות ביצוע העבירה אינן במדרג חומרה גבוה, וזאת בהתחשב בכך שהנאשם לא התאכזר או השפיל את נפגע העבירה, אלא סבר כי פעל כדין ומיד לאחר מעשה משהבין שטעה בשיקול דעתו התנצל על מעשהו לפני נפגע העבירה ואביו.

16. יחד עם זאת, אין מדובר בעבירה פשוטה, שכן הנאשם ביצע את העבירה שעה ששרת כשוטר, וכמי שאמון על אכיפת החוק, נדרש ממנו לנהוג באיפוק ובריסון ולהשתמש בכח רק על פי דין. יתרה מזו, שעה שפעל שלא כדין, שמם הטוב של שוטרי ישראל וכן שמה הטוב של מדינת ישראל נפגע. מאחר שאני סבורה כי נוכח נסיבות אלה מדובר בעבירה במדרג חומרה בינוני יש צורך בהוכחת פגיעה משמעותית וקונקרטיה בשיקומו של הנאשם, כדי לשקול חריגה מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים.

17. הנאשם אכן צעיר ללא עבר פלילי, שזו מעידתו היחידה בפלילים, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, נראה כי לנאשם אין דפוסי התנהגות אלימים והסיכון כי ישוב לבצע עבירות נמוך, הנאשם לקח אחריות מלאה לביצוע העבירה, הביע חרטה על המעשה ואף שיתף פעולה עם הרשויות באופן מלא, כך שהנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב.

18. נותרה השאלה, האם בשל גילו הצעיר די בפגיעה לה טען ב"כ הנאשם, כדי להצדיק חריגה מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים. אני סבורה כי הנאשם לא הביא ראיות במידה מספקת לפגיעה קונקרטיה בעיסוקו בעתיד ולכך שכפועל יוצא יפגע שיקומו ויפגע הליך השתלבותו בחברה, שכן כיום הנאשם משלים

את לימודי התיכון ולומד לימודי תעודה במכללה בבאר שבע לצורך הכשרתו כטכנאי קירור, ונראה כי הרשעתו לא תפגע במסלול המקצועי בו בחר הנאשם.

19. לפיכך החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

20. סוף דבר החלטתי להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, במתנ"ס אידיית פולק בקרית גת. הנאשם מוזהר כי אם לא ישלים את צו השל"צ ידון עונשו מחדש. יוער כי היקף שעות השל"צ גבוה מזה שהמליצה עליו קצינת המבחן וזאת בהתחשב בכך שהרף התחתון של המתחם עומד על של"צ בהיקף נרחב ולא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

ב. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות תוך שנתיים מהיום.

ג. פיצוי לנפגע העבירה בסך 750 ₪ על פי פרטים שתמציא המאשימה בתוך 14 יום. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.8.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.